

KEDİLERDE BÖBREKLERİN ULTRASONOGRAFİK ANATOMİSİ

Ultrasonographic Anatomı of Kidneys In Cats

Zeki ALKAN*

Kafkas Univ. Vet.Fak.Derg. 1995, 1(1-):42-46

ÖZET

AÜ Veteriner Fakültesi, Radyoloji Bilim Dalına getirilen 20 adet sağlıklı ergin kedinin ultrasonografik muayenesinde, Toshiba Sal-30 model, 3.5 ve 5 Mhz transducer'lı, B-mode real time ultrason cihazı kullanıldı.

Tüm olgularda, sağ ve sol böbreğin transversal ve longitudinal kesitleri alınarak büyülüklük, şe-
kil ve morfolojik yapıları ile parankim kalınlıkları incelendi. Ultrasonografik olarak, kapsula hiperekojen şerit şeklinde belirlendi. Korteks ve sinus renalis'in ekojen, medullanın ise hipoekogen görüp-
nüm verdikleri tespit edildi.

Bu çalışmada; kedilerde böbreklerin değişik konumlarda

ultrasonografik görünümleri ince-
lenerek, patolojik durumların orta-
ya çıkarılmasına yardımcı olmak
üzere normal böbrek tanımlan-
mıştır.

Anahtar sözcükler: Ultra-
sonografi, Böbrek, Kedi.

SUMMARY

Toshiba Sal-30 model, B-
mode real time ultrasonographic
equipment with 3.5 and 5 Mhz
prob was used in examination of
twenty mature and healthy cats
which were referral to the Depart-
ment of Radiology, Faculty of Ve-
terinary Medicine, University of
Ankara.

By transversal and longi-
tudinal sections of the left and
right kidneys, their size, morpho-
logical structures, forms and pa-
ranchimal thikness were exami-
ned in all cases. Ultrasonogra-
phically, it was detected that the
capsula was hyperechogen ribbon,
the cortex and the sinus renali-
nis in the state of echogen rib-
bon and the medulla in the state
of hypoechoen ribbon.

Normal kidney was aimed
to define as in different position to
compare pathologic conditions by
examining the ultrasonographic sec-
tions of cat kidneys.

Key Words: Ultrasono-
graphy, Kidney, Cat.

GİRİŞ

Tıp alanında son 30 yılın en önemli geliş-
melerinden biri olan ultrasonografi, doku ve or-
ganlar üzerine yüksek frekanslı ses dalgaları gönd-
erilerek bunların farklı yapıdaki yüzeylerden yan-
şımalarını monitörde görüntüleme esasına dayanan
radyolojik bir yöntemdir(1,6,10,15).

Veteriner Hekimlikte ultrasonografi, son 20
yıldan beri kullanılmaktadır. Bu konuda ilk çalışma-
lar, M-mode ultrasonografi ile ekokardiografi ve
normal karaciğer, dalak ve böbrek görüntülerinin a-
linması gibi uygulamalarda yoğunlaşmıştır. Daha
sonraki yıllarda hızla gelişme gösterip güvenilir bir
tanı aracı haline gelmiştir(12).

Ultrasonografi ile küçük hayvanların karın boşluğundaki bir çok yapı incelenmekte, tanı ve sağaltıma büyük katkılar sağlamaktadır (6,12,14, 15). Ultrasonografi, hızlı ve noninvaziv teknikle diğer fiziksel muayene ve radyografi bulgularına yardımcı

bilgiler katmaktadır(9,14). Hasta ve hekim için za-
rarsız, hastaya ağrı vermeye iyonize işin kullanılmayan, kontrast madde gerektirmeyen, oldukça ucuz maliyeti olan bu yöntemin sayılan üstünlüklerini-
nin yanında, deneyim gerektirtmesi ve başarısının uy-
gulayana göre değişmesi gibi dezavantajları vardır
(1,2,3,4,8,10,11, 14,15).

Ultrasonografi genel olarak, kistik oluşumla-
rin katı olanlardan ayırmalarda radyografik tekniği
engelleyen sınırlarla dolu olan vücut boşluklarının in-
celenmesinde, şüpheli katı kitlelerin ayrimında, or-
ganların içinde bulunan radyopak olmayan taşların
incelenmesinde, kardiyak değerlendirmelerde, vücut
boşlukları ve sitosentezlerde biyopsi alınmasında kul-
lanılmaktadır(1,4,6,7,8, 9,10). Genel olarak 1cm'den
büyük kisti yapılar ile 2 cm'den büyük olan solid
(katı) oluşumlar güvenli bir şekilde tanımlanabilmek-
tedir(1,8).

Ultrasonografi esas olarak bir yumuşak doku
inceleme tekniğidir. Ses, özellikle sıvı ortamda iyi ya-
yıldığı için kistik oluşumlar bu yöntemle iyi görülür
(8,10). Böbrek hastalıklarının çoğu kistik yapıda ol-

duğu için ultrasonografik tanıları kolay olmaktadır (2). Küçük hayvanlarda ultrasonografinin en yaygın kullanım alanı gebelik tanısı olmakla birlikte, karın boşluğunda oluşan diğer birçok bozukluk hakkında tanımlayıcı bilgiler sağlamaktadır (11,13, 14).

Organ ve patolojik oluşumlara göre duyarlılığı değiştirmekle birlikte ultrasonografi, karın boşluğunda bulunan anatomik yapıların tümünde önemli bir tanısal değerlendirme yöntemidir. Bu yöntemle karaciğer, safra kesesi, safra yolları, pankreas, dalak, böbrekler, böbreküstü bezleri, aorta ve periton incelenebilmektedir(1,11,12).

Böbrek ultrasonografisinde endikasyon olarak, palpasyon ya da radyografi ile tespit edilen anormal şekil ve boyuttaki böbrekler, üremi, hematuri, sistitis, idrar kesesi diverkülleri, renal taşlar, tikanmaya bağlı hidronefroz, perirenal kolleksiyonlar, kronik paranoid böbrek hastalığı ve renal kitle lezyonları sayılabilir(1,2,5,6,7,8,9,11,13).

Böbrek hastalıklarında organın boyutunda ve ekojenitesinde değişimler olmaktadır. Kronik intersitisel nefritiste böbrek boyutunda küçülme, akut pylonefritis, polistik hastalıklar ve hidronefroz da ise büyümeye gözlenir (1,3). Kistik yapılarda ses dalgaları çok az yansıtma yapmakta ve koyu (hipoekojen) bir görünüm vermektedir. Nefritis ve feline infectious peritonitisde kedilerde kortikal ekojenite artışı lymphosarcoma'da ise azalma olmaktadır(2,11).

Böbreklerin ultrasonografik görüntülerini, longitudinal ve transversal düzlemlerde alınmaktadır (1,5,7,11,13). Sağ böbreğin incelenmesinde karaciğer iyi bir akustik pencere görevi yapmakta olup sol böbrek, son kostanın arkasında yer aldığı için görüntülenmesi daha kolaydır(4).

Ultrasonografik muayene için, sol tarafta son kostanın hemen gerisinde, sublumbal kasların hemen altında, sağda ise son iki interkostal aralığın üzerinde küçük bir sahanın kilları traş edilir. Bolca temas jeli sürülmüş prob bölgeye yerleştirilir. Böbrekler, karın duvarının her iki yanında yüzlek olarak yer almaktadır(4,11).

Sol böbreğin muayenesi için prob, ventral karın duvarı yada son kostanın hemen gerisinden karına temas ettirilir. Sağ böbrekte ise, ventral yaklaşımla muayene biraz daha zor olmaktadır. Özellikle derin göğüslü ve iri yapılı köpeklerde lateral yönden 10.-11. interkostal aralıktan yaklaşılması önerilmektedir. Ventral karın duvarından görüntülemede dezavantaj, gaz dolu barsakların araya girmesi ve netliği bozmasıdır(4,7,11,13).

Kedi ve köpek böbrekleri benzer ultrasono-

grafik görüntüye sahiptir. Kapsula, ince ekojen çizgi şeklinde belirgindir. Korteks, ince granüler yapı ve hipoekojen olup, karaciğer ile aynı veya daha az, dallaktan ise daha az belirginder. Medulla anekojen olup, korteks'in içine uzanır ve çoğu kez divertikül ve damarlar tarafından parçalara ayrılır. Pelvis renalis, böbreğin hilus'unda düzensiz ekojen kitle olarak görülür. Yağ ve fibroz dokuların bulunduğu kısımlar ekojendir(4).

Normal böbrek, üniform ekojenik bir kortekse sahiptir. Net olarak hipoekojen ve anekojen medulladan ayırt edilir. İnterlobuler damarlar ve renal divertikül medullayı parseller. Sinus renalis genellikle ekojen bir yağ tabakası içerir, kapsül ise hipoekojen bir görünüm vermektedir(5,6,9,11, 13).

Böbreklerin internal anatomisinin ayrıntılı olarak değerlendirilmesi için, yüksek frekanslı bir dönüştürücü kullanılması gereklidir. Köpek ve kedilerde abdomen için en uygunu, 5-7,5 Mhz'lık prob ile birlikte gerçek zaman sektör tarayıcılarıdır. Daha düşük frekanslı dönüştürücü kullanıldığında, yapısal ayrıntılar net olarak gözlenemez(11,14).

Ultrasonografik ölçümelerde genel olarak böbrek uzunluğunun biraz altında değerler alınabilir. Çünkü böbrek, lateral yönden görüntülentiği zaman kutuplarda kapsula, ultrason dalgalarına paralel durum alır. Buna bağlı olarak kapsuladan speküller eko oluşumu engellenir ve bu yüzden net olarak gözlenemez. Eğer böbrekler caudal kutuplardan görüntülenirse, daha doğru uzunluk belirlenebilir. Kedilerde normal böbreğin uzunluğu, 1-4,4 cm. parenşim kalınlığı ise 2-5 mm. arasındadır (6,11).

Bu çalışmada, kedilerin böbrekleri değişik anatomik konumlarda ultrasonografik görüntülerini detaylı olarak incelemektedir, normal böbreğin tanımlanması ve çeşitli patojenik durumların kolayca ortaya çıkarılması amaçlanmıştır.

MATERIAL VE METOT

Bu çalışmada materyal olarak, AÜ Veteriner Fakültesi Cerrahi anabilim Dalı Radyoloji Bilim Dalına getirilen değişik ırk, cinsiyet ve yaşta, ağırlıkları 2-3,5 kg arasında değişen 20 kedi kullanıldı. Olgularımız Tablo 1 de toplu olarak gösterilmiştir.

Ultrasonografi öncesi kedilere xylazine hydrochlor ile (Rompun, 23,32 gr/ml, Bayer), 0,1 ml/kg dozunda premedikasyon yapıldı. Ventral karın duvarı ile sağ ve sol fossa paralumbalisler, kosta kavşının hemen arkasından traş edildi.

Çalışmada Toshiba Sal-30 model, 5 Mhz transducerli (Prob) B-Mode real time ultrason cihazı ile multiformat kamera sistemi kullanıldı.

Ultrasonografik muayene için hayvanlar sırt üstü pozisyonda yatırılarak bol temas jeli sürülmüş prob ile sol böbreğin ultrasonografisi; ventral karın duvarından, son kostanın hemen gerisinden, sağ böbreğin muayenesi ise; 10-12. interkostal aralıktan longitudinal ve transversal kesitleri elde edilerek kapsula, medulla ve sinus renalislerin morfolojik yapıları ve ekojenite özellikleri incelendi.

BULGULAR

Çalışmada kullanılan ve ultrasonografisi yapılan 20 kedide böbreklerin longitudinal ve transversal çapları ile parankim doku kalınlıkları Tablo 1'de toplu olarak gösterilmiştir. Ölçümlerde sağ ve sol böbrekler arasında belirgin bir fark bulunamamıştır.

Ultrasonografik inceleme ile; medulla ve sinus renalis'ler arasındaki ekojenite farkları değerlendirildi. Kapsula; hiperekojen şerit şeklinde belirlendi. Medulla; hipoekojen bir görünüm ile daha ekojen yapıdaki cortex'den ayırt edildi. Sinus renalis ise; ekojen yapısı ile medulla ve cortex'den ayrıldı (Şekil 1,2).

TARTIŞMA VE SONUÇ

Veteriner Hekimlikte abdominal ultrasonografi 20 yıldan beri başarı ile uygulanmaktadır. Non-invaziv, kolay, hızlı ve güvenilir bir yöntem olan ultrasonografi ile kontrast madde kullanılmaksızın karın boşluğundaki yapılar incelenebilmekte, diğer fiziki muayene ve radyografi bulgularına ek bilgiler sağlayarak tanı ve sağaltıma büyük ölçüde yardımcı olduğu bildirilmektedir (6,9,12,14,15).

Tablo-1 Olgularımız ve ultrasonografik ölçümler

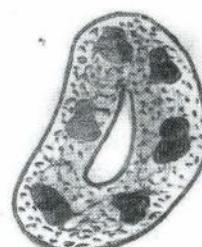
OL No	Prot No	Tarih	Eşkali	Ultrasonografik Bulgular	
				Sağ Böb.	Sol Böb.
1	2	30.07.94	Kedi,E,1y	3.6x1.6 p. 4 mm	3.6x1.6 p. 4 mm
2	3	30.07.94	Kedi,D,8y	4.5x2.5 p. 5 mm	4.5x2.5 p. 5 mm
3	4	30.07.94	Kedi,D, 13y	3x1.5 p. 4 mm	3x1.5 p. 4 mm
4	13	24.10.94	Kedi,D,4y	4.6x2.0 p. 5 mm	4.2x1.9 p. 4.5 mm
5	15	31.10.94	Kedi,D,6 ay	3.7x1.9 p. 4 mm	3.5x1.7 p. 4 mm
6	16	01.11.94	Kedi,D,4 ay	4.0x1.9 p. 4.3 mm	3.7x1.8 p. 4 mm
7	20	05.12.94	Kedi,D,4y	5.0x2.5 p. 7 mm	3.0x1.8 p. 4 mm
8	21	09.12.94	Kedi,D,4y	4.7x2.1 p. 5mm	4.1x1.9 p. 4.3 mm
9	23	16.12.94	Kedi,D, 11y	4.5x2.0 p. 5.1 mm	4.5x1.9 p. 5 mm
10	24	29.12.94	Kedi,D,2y	4.0x1.7 p.4.9 mm	3.6x1.4 p. 4 mm
11	25	05.01.95	Kedi,E,2y	4.7x2.6 p. 5 mm	4.7x2.5 p. 5 mm
12	26	16.01.95	Keri,D,6y	4.9x2.7 p. 5.1mm	4.9x2.1 p. 5.1 mm
13	27	16.01.95	Kedi,D,4y	5.1x2.6 p. 5 mm	5.0x2.5 p.4.9 mm
14	28	16.01.95	Kedi,E,3y	5.0x3 p.5.2 mm	5.1x2.9 p. 5 mm
15	29	15.02.95	Kedi,D,2y	5.0x2.9 p. 5 mm	4.0x2.7 p. 4.5mm
16	30	08.03.95	Kedi,D,3y	4.3x3.0 p. 8 mm	4.5x3 p. 8 mm
17	31	09.03.95	Kedi,D,1y	3.5x2.3 p. 7 mm	3.5x2.3 p. 7 mm
18	40	11.03.95	Kedi,D, 13y	5.5x2.8 p. 8 mm	5.1x2.5 p. 7 mm
19	46	22.03.95	Kedi,D,8y	4.9x2.6 p. 5.1mm	4.9x2.4 p. 5 mm
20	48	27.03.95	Kedi,E,6y	4.5x2.6 p. 5.6mm	4.4x2.5 p.5.4.mm

a Cortex

b Medulla

c Sinus renalis

Şekil-1: Böbreğin Longitudinal kesiti (Fig -1: Longitudinal section of kidney)

Şekil 2. Böbreğin transversal kesiti (Fig. 2. Transversal section of kidney)

Kedi ve köpeklerde karın boşluğunun ultrasonografisinde yüksek frekanslı dönüştürücüler(5-7.5 Mhz) önerilmektedir(11,14). Biz çalışmamızda, 5 Mhz'lik prob kullanarak kedide böbrek yapıları ile ekojenite farklılıklarını incelemiştir.

Böbreklerin ultrasonografik görünümlerinin longitudinal ve transversal düzlemlerde incelenmesi önerilmektedir(1,5,7,11,13). Biz de bu görüşlerin işığında sağ ve sol böbrekleri longitudinal ve transversal düzlemlerde inceleyerek morfolojik özellikleri ve boyutları ile ekojenite farklarını değerlendirmiştir.

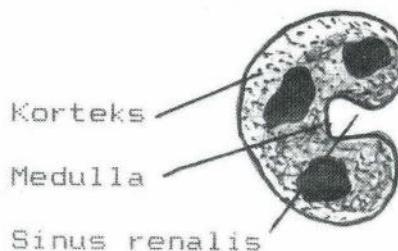
Normal böbreğin; uniform, ekojen bir korteks sahip olduğu, bu yapısı ile ekojen yapıdaki medulla'dan kolayca ayrıldığı, ekojen yağ tabakası içeren sinus renalisin kolayca görüldüğü, kapsulanın ise hiperekojen bir yapıya sahip olduğu ifade edilmektedir(5,6,9,11,13). Çalışmamızda, renal korteksin ekojen bir görünüm verdiği, medullanın hiperekojen olduğunu, sinus renalisin ekojen yapısı ile medulla ve korteks'den kolayca ayrıldığı, kapsulanın ise hiperekojen yapısı tespit edildi.

Sol böbreğin ultrasonografik muayenesi için probun; ventral karın duvarından ya da son kostanın hemen gerisinden temas ettirilmesi, sağ böbrekte ise bu yaklaşımla başarılı sonuç alınamayan hayvanlarda 10 ile 12. interkostal aralıktan uygulanması önerilmektedir(4, 7,11,13).

Sol böbrek, son kostanın gerisinde yer aldığı için görüntülenmesinin kolay olduğu, sağ böbreğin ise barsakların gazla dolu olduğunda net görüntü alınamadığı durumlarda son interkostal aralıktan görüntülenmesinin uygun olacağı belirtilmektedir(4).

Çalışmamızda, sol böbreğin ultrasonografik muayenesi ventral karın duvarından, son kostanın hemen arkasından, sağ böbreğin muayenesi ise, 10 ve 12. interkostal aralıktan yapılmıştır.

Sonuç olarak, bu çalışmada kedilerde böbreklerin longitudinal ve transversal konumlarda ult-

rasonografik görüntülerin değerlendirilip, ölçümleri yapılarak çeşitli patolojik durumların ortaya çıkarılmasına yardımcı olacak veriler elde edildi.

LITERATÜR

1. Aytaç, S.: Ultrasonografi. Meditest, 3(6): 418-420, 1994.
2. Atmaca, N.S.: Diagnostik Ultrasonografi. Taş Kitapevi, 2. baskı, Ankara, 95-124, 1989.
3. Barr, F.S., Holt, P.E., Gibbs, C.: Ultrasonographic Measurement of Normal Renal Parameters. J. Small. Anim. Prac. 31: 180-184, 1990.
4. Barr, F.: Diagnostic Ultrasound in the Dog and Cat. Blackwell Sci. Ltd. Oxford. 46-57, 1990.
5. Braun, V., Schefer, U., Föhn, J.: Urinary Tract Ultrasonography in Normal Rams and in Rams With Obstructive Urolithiasis. Can. Vet. J. 33: 654-659, 1992.
6. Cartee, R.I., Hudson, J.A., Bodner, S.F.: Ultrasonography. Vet. Clin. of North Amer. Small Anim. Prac. 23(2): 345-377, 1993
7. Cartee, R.I., Selcer, B.A., Patton, C.S.: Ultrasonographic Diagnosis of Renal Disease in Small Animals. JAVMA, 176(5): 426-430, 1980.
8. Konde, L.J., Park, R.D., Wrigley, R.H.: Comparison of Radiography and Ultrasonography in the Evaluation of Renal Lesions in the Dog. JAVMA, 188(12): 1420-1425, 1986.
9. Kovancıkaya, İ.: Böbreklerin Ultrasonografik İncelenmesi, Radyoloji ve Tibbi Görüntüleme Dergisi. 2(1): 3-12, 1992.
10. Kumas, A.: Radyoloji. Tamer Ofset Matbaası. Ankara, 254-257, 1993.

11. Lamb, C.R.: Abdominal Ultrasound in Small Animals: Intestinal Tract and Mesentery, Kidneys, Adrenal Glands, Uterus and Prostate. *J. Small Anim. Pract.* 31:295-304, 1990.
12. Lamb, C.R.: Abdominal Ultrasonography in Small Animals: Examination of the Liver, Spleen and Pancreas. *J. Small Anim. Pract.* 31:6-15, 1990.
13. Menteş, S., Göksu, M.: Obstetric ve Jinekolojik Ultrasonografi. 1. Baskı, Menteş Matbaası, İstanbul. 1-27, 1986.
14. Saunders, M.H., Pugh, C.R., Rhodes, W.H.: Expanding Applications of Abdominal Ultrasonography. *J. of the Amer. Anim. Hosp. Assoc.* 2: 369-374, 1992.
15. Wood, A.K.W., McCarthy, P.H.: Ultrasonographic Anatomic Correlation and an Imaging Protocol of the Normal Canine Kidney. *Am. J. Vet. Res.* 51(1): 103-108, 1990.